

BÀI KHÔNG TÊN SỐ 2

Vũ Thành An

Lòng người như lá úa trong cơn mưa chiều nhiều cơn gió

cuốn xoay xoay trong hồn và cơn đau này vẫn còn đấy.

Chiều về không buông nắng cho mây âm thầm một mình trong chiều
Tinh lạ lùng quá lắm, mới thân hôm nào còn tay tay

vắng nhớ đôi môi mềm ngày nào ân cần trao thân.
năm, đắm say mắt nhìn giờ thành xa lạ không quen!

Tìm trong tháng ngày buồn đôi mắt nào khô đường tim chờ chờ,
Hỏi cho hết mọi người ai không thờ than hận tình nhân gian?

đếm cho nhau lời nói trên đời nào yêu người.
đếm bao nhiêu người đã yêu thật lòng trên đời?

Kỷ niệm xưa đã chết cơn mê đã chiều tình yêu đã hết xót xa đã
Dòng thời gian thác lũ đã trôi đi rồi truyện xưa đã cũ mỗi khi nhắc

nhiều đời thôi chỉ còn mai sau.
lại bồi hồi rung động không em?